

Matouš 5:20 *Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho převyšovat spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do království Nebes určitě nevstoupíte.*

SC – Cesta ke Kristu 44.2 Jsou lidé, kteří tvrdí, že slouží Bohu. Chtějí poslouchat jeho zákon, vytvářet si správný charakter a zajistit si spasení, avšak spoléhají jen na svou vlastní sílu. Na jejich srdce nepůsobí vědomí Kristovy lásky, pouze se snaží plnit povinnosti křesťanského života, jako něco, co od nich vyžaduje Bůh, aby získali nebe. Takové náboženství je bezcenné. (srv. CK 32.2)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 54.1 Židé tvrdili, že slouží Bohu, ve skutečnosti však sloužili jen sobě. Jejich spravedlnost byla plodem úsilí zachovávat zákon podle vlastních názorů a pro vlastní sobecký prospěch. Nemohla být proto lepší než oni sami. Ve snaze o dosažení svatosti se pokoušeli vytvářet čisté z nečistého. Boží zákon je svatý a dokonalý jako Bůh sám. Ukazuje lidem Boží spravedlnost. Člověk nemůže ve své vlastní síle tento zákon zachovávat, protože lidská povaha je zkažená, narušená a vůbec se nepodobá povaze Boží. Projevy sobeckého srdce jsou **Izajáš 64,5** *“nečisté”* a *“všechny naše spravedlnosti jsou jako poskvrněné roucho.”* (srv. MON 36.5)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 46.3 Izrael však nepochopil duchovní podstatu zákona. Jeho domnělá poslušnost byla příliš často spíše pouhým zachováním forem a obřadů než podřízením srdce svrchované moci lásky. (srv. MON 32.6)

2. Timoteovi 3:5 *Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí [odmítli/popřeli ji].*

DA – Touha věků 173.6 Horlivě se snažili udržet zdání svatosti, čistotu srdce však zanedbávali.... Nutně potřebovali změnu, o které Ježíš mluvil s Nikodémem, totiž mravní znovuzrození, očištění od hříchu, obnovu poznání a svatosti. (srv. TV 106.5)

Jan 3:5 *Nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království.*

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 54.2-55.1 Přestože je zákon svatý, nemohli Židé dosáhnout spravedlnosti tím, že se ho snažili zachovávat ve vlastní síle. Pokud chtějí Kristovi následovníci vejít do nebeského království, musí dosáhnout spravedlnosti jiného druhu, než jakou měli farizeové. Bůh jim nabídl ve svém Synu dokonalou spravedlnost zákona. Jestliže otevřou svá srdce dokořán, aby přijali Krista, bude v nich přebývat skutečný Boží život, Boží láska, která je proměněná k Jeho vlastní podobnosti. Tím získají jako Boží bezplatný dar spravedlnost, kterou vyžaduje zákon.... To znamená vytvářet v sobě Kristovu povahu. (srv. MON 37.1-2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 211.1 Zákon vyžaduje, aby samo nitro bylo čisté a mysl svatá, aby myšlenky a pocity byly v souladu s měřítkem lásky a spravedlnosti.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 528.3 Kristova spravedlnost se skládá ze správného jednání a dobrých skutků z čistých, nesobeckých pohnutek. Vnější spravedlnost, pokud postrádá vnitřní krásu, je k ničemu.

Římanům 9:27-28;30-32 ²⁷...*“Kdyby bylo synů Izraele jako písku v moři, jen ostatek bude zachráněn, ²⁸neboť úplně a rychle vykoná Pán své slovo na zemi.” ³⁰Co tedy řekneme? To, že pohané, kteří neusilovali o spravedlnost, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti, která je z víry; ³¹Izrael však, ačkoli usiloval o zákon spravedlnosti, k cíli Zákona nedospěl. ³²Proč? Protože nevycházel z víry, nýbrž jakoby ze skutků [Zákona].*

Římanům 10:1-3 ¹Bratři, touhou mého srdce a prosbou k Bohu za ně [je], aby byli zachráněni. ²Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle pravého poznání. ³Protože neznají Boží spravedlnost, a místo toho usilují postavit svou vlastní [spravedlnost], nepodřídili se spravedlnosti Boží.

DA – Touha věků 35.2 Základem každého pohanského náboženství je víra, že se člověk může zachránit svými vlastními skutky. Toto přesvědčení se přičiněním satana vkradlo i do židovského náboženství. Vždy, když se lidé začnou řídit touto zásadou, ztrácejí veškeré zábrany proti hříchu. (srv. TV 23.1)

DA – Touha věků 189.2 Chceme-li Bohu správně sloužit, musíme se narodit z Božího Ducha. Tím dojde k očištění srdce a obnově mysli a obdržíme tak novou schopnost poznávat a milovat Boha. Díky tomu budeme ochotně poslušní všem jeho požadavkům. To je pravá bohoslužba. (srv. TV 115.4)

Efezským 2:8-10 ⁸Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás -- je to Boží dar; ⁹není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil. ¹⁰Vždyť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.

COL – Kristova podobenství 97.3 Opravdová poslušnost je vnějším projevem vnitřních zásad. Vyvěrá z lásky ke spravedlnosti, z lásky k Božímu zákonu. Podstatou veškeré spravedlnosti je oddanost našemu Vykupiteli. Vede nás ke správnému jednání – protože je to tak správně, a protože je to Bohu milé. (srv. PM 46.3)

Římanům 11:5-6 ⁵Tak i v nynějším čase zůstal ostatek lidu podle vyvolení z milosti. ⁶Jestliže však z milosti, pak již ne ze skutků, jinak by milost již nebyla milostí.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: "Spravedlivý z víry bude živ."

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 619.1 Na nutnost praktického náboženství je třeba naléhat u všech, kdo přijímají teorii o pravdě.... Všichni musí sami pro sebe získat živou zkušenost; Kristus musí být zakotven v jejich srdci a jeho Duch musí ovládat jejich pocity, jinak jejich vyznání víry nemá žádnou hodnotu a jejich stav se stane ještě horším, než kdyby o pravdě nikdy neslyšeli.

DA – Touha věků 172.1 Ten, kdo zastává pouze formální náboženství či určitou formu zbožnosti, není v bezpečí. (srv. TV 105.3)